

Set cançons a M. Mercè

Sobre set poemes de M. Mercè Marçal

*Per a veu i piano
Para voz y piano
For voice and piano
Pour voix et piano
Für Singstimme und Klavier*

Antoni Ros Marbà

Set cançons a M. Mercè

1a edició: març 2019

© Antoni Ros Marbà

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.

Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529 - 08011 Barcelona

Tel: + 34 93 832 69 46 + 34 93 318 06 05

email: dinsic@dinsic.com - www.dinsic.com

Disseny coberta: Ludovica Mosca

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

Imprès a: Service Point

Pau Casals, 161-163

08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

Dipòsit legal: B 5874-2019

ISMN: 979-0-69231-959-7

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprogramació i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establetes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.

Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529 - 08011 Barcelona

Tel: + 34 93 832 69 46 + 34 93 318 06 05

email: dinsic@dinsic.com - www.dinsic.com

Set cançons a Maria-Mercè d'Antoni Ros Marbà

Aquest és un conjunt de set cançons escrites per l'estimat i admirat Antoni Ros Marbà, a partir de versos de Maria-Mercè Marçal. De tot el catàleg complet de la poetessa, el mestre ha triat textos de diferent llargada, però sempre amb un gran contingut i profunditat. Tot i que no van coincidir, per les lectures dedicades que ha fet, Ros Marbà ha “coneget” l'esperit d'una activista de la vida i amb capacitat per mudar de desitjos. Marcadament d'esquerres, liberal i progressista, Marçal era una dona forta i culta.

Amb relació a la música, Ros Marbà ha procurat que reflecteixi el sentit del text, que les cançons mantinguin una coherència atmosfèrica i que al cantant no se li dificulti la interpretació tècnicament en excés per tal que el text pugui ser comprensible.

Mantenint la intervàlica de les veus, el llenguatge és atemporal i molt imaginatiu, mentre que en l'aspecte harmònic les cançons són pràcticament tonals llevat d'excepcions puntuals que evolucionen en relació amb les imatges que projecten els poemes. Unes precioses miniatures musicals transcendents amb potencial melòdic, amb una gramàtica modal que incorpora breus dissonàncies que no alteren la coherència del discurs musical.

La part vocal, per més complexa que pugui ser, no obliga el principi del *melos*, que ha d'estar al servei del text en tot moment. Aquesta és una condició que s'ha autoimpostat com a base del que ha de ser una cançó.

Pel que fa a la part de piano, demana més que un acompañamiento circunstancial. Estem parlant d'un idiomatica muy pianística que, presidiendo la claridad, dialoga codo a codo con el/la cantante (de hecho, algunas canciones pueden ser cantadas por voces masculinas).

Servidor de les paraules, Ros Marbà reivindica explicar els poemes amb un llenguatge universal que no renuncia a ser agosarat i subratlla la seva sensualitat.

El compositor ha quedat amb ganas de més i, per tant, deixa oberta la possibilitat de fer un segon cicle.

Víctor Garcia de Gomar

Set cançons a Maria-Mercè d'Antoni Ros Marbà

Este es un conjunto de siete canciones escritas por el querido y admirado Antoni Ros Marbà, partiendo de versos de Maria-Mercè Marçal. De todo el catálogo completo de la poeta, el maestro ha elegido textos de diferente longitud, pero siempre con un gran contenido y profundidad. A pesar de que no coincidieron, por las lecturas dedicadas que ha hecho, Ros Marbà ha “conocido” el espíritu de una activista de la vida y con capacidad para mudar de deseos. Marcadamente de izquierdas, liberal y progresista, Marçal era una mujer fuerte y culta.

En cuanto a la música, Ros Marbà ha procurado que esta refleje el sentido del texto, que las canciones mantengan una coherencia atmosférica y que al cantante no se le dificulte la interpretación técnicamente en exceso para que el texto pueda ser comprensible.

Manteniendo la interválica de las voces, el lenguaje es atemporal y muy imaginativo, mientras que a nivel armónico las canciones son prácticamente tonales salvo excepciones puntuales que evolucionan en relación con las imágenes que proyectan los poemas. Unas preciosas miniaturas musicales trascendentes con potencial melódico, con una gramática modal que incorpora breves disonancias que no alteran la coherencia del discurso musical.

La parte vocal, por más compleja que pueda ser, no olvida el principio del *melos*, que tiene que estar al servicio del texto en todo momento. Esta es una condición que se ha autoimpuesto como base de lo que tiene que ser una canción.

Respecto a la parte de piano, esta pide más que un acompañante circunstancial. Estamos hablando de una idiomatica muy pianística que, presidiendo la claridad, dialoga codo a codo con el/la cantante (de hecho, algunas canciones pueden ser cantadas por voces masculinas).

Servidor de las palabras, Ros Marbà reivindica explicar los poemas con un lenguaje universal que no renuncia a ser atrevido y subraya su sensualidad.

El compositor ha quedado con ganas de más y, por lo tanto, deja abierta la posibilidad de hacer un segundo ciclo.

Víctor Garcia de Gomar

Seven songs for Maria Mercè by Antoni Ros Marbà

This is a set of seven songs written by the beloved and admired Antoni RosMarbà, using verses by Maria MercèMarçal. RosMarbà has chosen texts of varying length and with great content and depth out of all those present in the poet's catalogue.

Although they never met, through his readings, RosMarbà "got to know" the spirit of a life activist who was able to change desires. Markedly left-wing, liberal and progressive, Marçal was a strong and cultured woman.

As regards the music, Ros Marbà has attempted to reflect the meaning of the text, maintain atmospheric coherence and ensure that the interpretation is not excessively technically difficult for singers so that the text is comprehensible

Keeping the intervallic relationship between voices, the language is timeless and very imaginative. Harmoniously speaking, the songs are practically tonal, with the occasional exception evolving in relation to the images the poems project. They are precious transcendental musical miniatures with melodic potential, characterised by modal grammar containing short dissonances that do not affect the coherence of musical discourse.

The vocal part does not overlook the "*melos*" principle, however complex it may be, and this concept must be at the service of the text at all times. This condition has been self-imposed as the basis for what a song must be.

Regarding the piano, more than merely a circumstantial accompaniment is needed. A very pianistic language is involved that, while clarity reigns, converses side by side with the singer (in fact, some parts can be sung by male voices).

A server of words, RosMarbà seeks to explain the poems using a universal language that does not renounce boldness and stresses its sensuality.

The composer's unsatisfied desire therefore leaves open the possibility of creating a second cycle.

Víctor Garcia de Gomar

I
Foc de Pales

(a Mercè i Manel, els Artigues)

Antoni Ros Marbà
M. Mercè Marçal, text

Allegro ma non troppo ($\text{♩} = 88 \text{ c.c.a.}$)

Veu

Piano

Ai - gua so - bre

4

ai - gua,
so - bre l'ai - gua,
set.

7

Al bell cor del l'ai - gua
ne - gres ga - ni -

10

vets.
I jo, so-la, en - tre al - be - ra i

14

(quasi ritenente)

a tempo

al - ba.
(stentato) Al bell cor de

17

poco f

p

l'ai - gua ne - gres ga ni - vets. Pas -

20

sa - sau-na bar - ca fran - ca de re - mer.

8va----- loco

mf *sfz*

24 *poco f*

I jo so - la en - tre al - be - ra i al - ba.

28 *f*

so - la en - tre al - be - ra i al - ba. Pas - sa - va u - na

32

bar - ca fran - ca de re - mer,

35 *p*

I jo so - la en - tre al - be - ra i

38 *pp*

al - ba. *8va* (calando) poco rall.

41 **Meno mosso** *p* (calmo) *pochissimo rit.* Pas - sa - va - u - na
loco

45 bar - ca fran - ca de re - mer en un foc de pa - les que ba - ten el
rall. corta
rall. corta

48 vent. *ad Libitum* *p*

II

La mort crema el darrer rostroll

(*a Pilar i Joan, els Fló*)

Antoni Ros Marbà
M. Mercè Marçal, text

Allegro ($\text{♩} = 100 - 104 \text{ c.c.a.}$)

Veu

Piano

4

cre - ma el dar - rer ros - toll ia - pa - ri - a la

7

re - lla la re - la.

Poco meno

p

10 *Tempo I (súb.) Quasi recit. ad Libitum*

No ta - lleu no ta - lleu els ar-bres del ca - nal.

ff *f* *fff* *8va* *8vb*

Calonge Riu-Fred, 9 de Setembre de 2018

III Tinc els ulls de fusta

(*a Joan Oller*)

Antoni Ros Marbà
M. Mercè Marçal, text

Lentamente (♩ = 50 - 52 c.c.a.)

Veu

Piano

Tinc els ulls de fus - ta.

p *Piantivo*

IV

La nit em clava el seu ullal

(a Laura)

Antoni Ros Marbà
M. Mercè Marçal, text

Moderato ($\text{♩} = 69\text{--}72 \text{ c.c.a.}$)

Veu Piano

4

7

Poco più mosso ($\text{♩} = 88 \text{ c.c.a.}$)

Respecteu la feina dels autors i dels editors. Fotocopiar o escanear les partitures sense permís és il·legal.
si no és després d'haver adquirit un exemplar i per a ús exclusivament individual privat.

V
A vuit de març

(a Antoni Batista)

Antoni Ros Marbà
M. Mercè Marçal, text
(a Salvador Seguí)

Poco andante ($\text{♩} = 63-66 \text{ c.c.a.}$)

Veu

Piano

Mesto

p

A vuit de març prenc ca - mí

(1)

5

amb ulls mos - se - gats de pe - na ai,

quasi *sffz* *planyívol*

9

Se-guí, ai, Se-guí, pel car - rer de la ca -

poco amplio

⁽¹⁾ Els acords lleugerament marcats quasi “marxa fúnebre”.

VI
 T'he negat mare
 (Tres poemes)
 (a Mariona Carulla)

Antoni Ros Marbà
 M. Mercè Marçal, text

[1r] **Moderato, alla marcia** ($\text{♩} = 56-58 \text{ c.c.a.}$)

Veu

lamentoso

f T'he ne - gat ma - re tres cops i cent.

Piano

(sfz) *(sfz)* *simil* *sfz*

7

I cap gall can - ta - va de -

poco f *mp*

12

fo - ra. Són ce-gues, sor-des, mu-des les nos-tres

f *sfz*

VII

Per tu retorno

(a Victor Garcia de Gomar)

Antoni Ros Marbà
M. Mercè Marçal, text

Allegro Moderato ($\text{♩} = 76-80 \text{ c.c.a.}$)

(stentato) f

Veu

Piano

Per tu re - tor - no d'un e - xi - li

(stentato)

f

mf

4

vell com si tor - nés d'en - lloc. I al-ho-ra et sé ter - ra na-tal,

7

an - ti - ga cla - ror me - va, i l'in - - dret on la cul - pa es fe - ia

mf

mp